

הרעיון היהודי

לע"נ

שלמה ז"ל בן יהודה הי"ו
ישי ז"ל בן יהודה הי"ו
אחיה ז"ל בן שלום הי"ו
איתן יצחק ז"ל בן ברוך הי"ו
צופיה ז"ל בת מטילדה הי"ו

גיליון
מס' 32

משיעורי הרב יהודה קרויזר שליט"א
בהוצאת ישיבת "הרעיון היהודי" רח' שמריה 11
ת.ד. 6918 ירושלים 5823540-02

מוסף שבת

המביאים	ציבור. ^א
הסיבה	חובה. ^ב
מהיכן מביאים	מהארץ ומחוץ לארץ. ^ג
מין הקורבן	כבשים זכרים. ^ד
גיל הקורבן	בן שנה, מקריבים לכתחילה מהיום השלושים ללידתו, בדיעבד הקורבן כשור מהיום השמיני ללידתו. ^ה
מספר הקורבנות	שני כבשים. ^ו
בדיקת מומים	לפני הקדשת הקורבן בודקים אותו אם אין בו מום. ^ז
הקדשה	אחרי הבדיקה מקדישים את הקורבן לעולה. ^ח
השקאה	משקים את הקורבן מים כדי שיהיה נוח להפשיט את עורו. ^ט

^א רמב"ם מעשה הקורבנות פ"א ה"ה.

^ב רמב"ם תמידין ומוספין פ"ד ה"ט, מעשה הקורבנות פ"א ה"ה.

^ג רמב"ם מעשה הקורבנות פ"א ה"א.

^ד רמב"ם מעשה הקורבנות פ"א ה"ח.

^ה רמב"ם מעשה הקורבנות פ"א ה"יב.

^ו רמב"ם תמידין ומוספין פ"ד ה"ט, במסכת יומא סב: מופיע שלכתחילה המצווה שיהיו שני הכבשים שווים במראה, בקומה ובדמים כמו בשעירי יום הכיפורים, ולשיטת התוס' שם ד"ה מוספין, הוא לעכובא.

^ז רמב"ם איסורי מזבח פ"א ה"א-ב.

^ח רמב"ם מעשה הקורבנות פ"ד ה"יב, בנדרים ובנדבות יכול להקדיש גם בלב, ונראה דה"ה גם בקורבנות חובה. לדעת ספר עבודת הקורבנות סימן קמו ס"ק יג צריך להקדיש בפה.

^ט רמב"ם תמידין ומוספין פ"א ה"ט בדן קורבן התמיד, לדעת הש"ך ביו"ד לט ס"ק לב הטעם שמשקים כדי למנוע סירכות.

מקום השחיטה	מוליכים את קורבן העולה למקום השחיטה שהוא בצפון המזבח. שטח זה משתרע מהכותל הצפוני של העזרה עד כותל המזבח ומכותל האולם עד הכותל המזרחי של העזרה. ^א
עמידת הקורבן	מעמידים את הקורבן כשפניו למערב ואחוריו למזרח. ^א
הכנת הקורבן לשחיטה	משכיבים את הבהמה על גבה, ראשה לדרום ופניה למערב ומכניסים את צוארה בטבעת של המשמר העובד באותו שבוע. ^ב
כפיתת הקורבן	אוחזים בידים, יד ורגל, יד ורגל של הקורבן. ^ב
עמידת השוחט	השוחט עומד במזרח ופניו למערב ובידו סכין מכלי שרת. ^ג
מחשבת השוחט	השוחט צריך לחשוב בזמן השחיטה לשם שישה דברים: (1) לשם הזבח, כלומר לשם עולה (2) לשם הזובח (3) שהזבח להשם ברוך הוא (4) שיקטירו לאישים, כלומר שכוונתו להעלות את הנתחים על האש ולא לצלותם על גבי גחלים. (5) שהקטרתו לריח בלבד, כלומר שכוונתו לצלות את האיברים רק על המזבח ואינו רוצה לצלותם תחילה מחוץ למערכה ואחר כך להקריבם. (6) שריח זה נחת רוח לפני השם. ^ד
השחיטה	השוחט צריך לשחוט בצורה כזו שכל הדם יתקבל במיזרק, לכן השוחט אוחז את הסימנים בידו ומוציאן עם הורידים לאוירו של המיזרק ושוחט. ^ה
קינוח הסכין	בגמר השחיטה השוחט מגביה את הסכין שלא יפול דם מהסכין לתוך המיזרק, ומקנחו בשפת המיזרק מצידו החיצוני. ^ו
קבלת הדם	הכוהן המקבל את הדם אוחז בידו הימנית את המיזרק ומקבל את כל דם הנפש. אם קיבל דם בכמות קטנה שיש בה כדי הזיה, כשר. ^ז
הולכה	הכוהן מוליך בידו את הדם למזבח החיצון, ונעמד כנגד קרן מזרחית צפונית של המזבח. ^ח

^א רמב"ם בית הבחירה פ"ה ה"טו-טז.

^ב רמב"ם מעשה הקורבנות פ"ג ה"יד. הרמב"ם לא פירש אם אחורי הבהמה לצפון כמו בהעמדת הפר ביום כיפור, יומא לה; או שהוא סובר כשיטת רש"י ביומא לו. שאחורי הבהמה למזרח.

^ג רמב"ם בית הבחירה פ"ה ה"יד.

^ד רמב"ם תמידין ומוספין פ"א ה"י.

^ה תמיד פ"ד מ"א, ותמה הלחם משנה בהלכות תמידין ומוספין פ"א ה"י מדוע הרמב"ם לא הזכיר דין זה, רמב"ם מעשה הקורבנות פ"ד ה"ז.

^ו רמב"ם מעשה הקורבנות פ"ד ה"יא, מספיק מחשבה בלב – ליקוטי הלכות זבחים מו: זבח תודה ד"ה לשם. לדעת הרמב"ם רק בזמן השחיטה צריך לכוון את ששת הכוונות, לדעת התוס' בזבחים ב. ד"ה כל, צריך לכוון בכל העבודות.

^ז רמב"ם מעשה הקורבנות פ"ד ה"ח.

^ח רמב"ם מעשה הקורבנות פ"ד ה"ח.

^ט רמב"ם מעשה הקורבנות פ"ד ה"ח.

^י רמב"ם פסולי המוקדשין פ"א ה"כב-כג, מעשה הקורבנות פ"ה ה"ו.

זריקה	הכוהן זורק מהדם שבמיזרק זריקה אחת על זוית המזבח, מחצי המזבח ולמטה, באופן שהדם יתפשט לשני קירות המזבח הצפוני והמזרחי. אחרי כן הכוהן הולך דרך ימינו לקרן מערבית דרומית של המזבח וזורק את הדם באותו אופן. אם נתן מתנה אחת בלבד, כיפר. ²
שירי הדם	את שירי הדם שופך הכוהן על היסוד הדרומי של המזבח. ^{3א}
תלית הבהמה	נוקבים ברגל השמאלית בין הגידים לעצם, ותולים את הבהמה בנקב זה על עמוד שבבית המטבחים. ^{3ב}
	תחילת ההפשטה מפשיטים את העור מצד הרגלים לצד הראש עד החזה. ^{3ב}
חיתוך	הגיעו לחזה חותכים את הראש ואת הכרעיים, שהם החלק התחתון של הרגלים עד הברך. ^{3ג}
השלמת ההפשטה	משלימים את הפשטת העור. ^{3ד}
ניתוח	מנתחים את הקורבן לנתחים ולא מוציאים את האמורים. ^{3ד}
הדחה	בזמן הניתוח נוטלים את הכרעיים, הכרס והקרביים ומדיחים אותם במים. את הכרס מדיחים כל צורכו בבית המדיחים, ואת הקרביים מדיחים על שולחנות השיש שבין העמודים, ואין פוחתים משלש הדחות. ^{3ד}
הולכה	נוטלים את האיברים ומוליכים אותם לכבש ומניחים אותם במזרחו של הכבש מחציו ולמטה. ^{3ה}
המוליכים	הכוהנים מבית האב היוצא שזכו בעבודות התמיד של שחר הם שזכו בעבודות המוסף. ^{3ט}
מליחה	את האיברים מולחים מכל הצדדים כמו שמולחים בשר לצלי. ^{3ז}
העלאה וזריקה	הכוהנים מעלים את האיברים וזורקים אותם על האש של המערכה הגדולה. ^{3ח}

² רמב"ם מעשה הקורבנות פ"ה ה"ו, פסולי המוקדשין פ"ב ה"א.

^{3א} רמב"ם מעשה הקורבנות פ"ה ה"ו, בית הבחירה פ"ב ה"א.

^{3ב} רמב"ם מעשה הקורבנות פ"ו ה"ה.

^{3ג} רמב"ם מעשה הקורבנות פ"ו ה"ה.

^{3ד} רמב"ם מעשה הקורבנות פ"ו ה"ה.

^{3ה} רמב"ם מעשה הקורבנות פ"ו ה"ה.

^{3ו} רמב"ם מעשה הקורבנות פ"ו ה"ה.

^{3ז} רמב"ם מעשה הקורבנות פ"ו ה"ו.

^{3ח} רמב"ם תמידין ומוספין פ"ו ה"ג.

^{3ט} תמידין ומוספין פ"ד ה"ט.

^ל רמב"ם מעשה הקורבנות פ"ו ה"ד, איסורי מזבח פ"ה ה"א.

^{לא} רמב"ם מעשה הקורבנות פ"ו ה"ד.

מנחת נסכים	למנחת נסכים מביאים שני עשרונים סולת, כל עישרון סולת בלול ברבע ההין שמן. ^{ל"ב}
עשית המנחה	נותנים קצת מהשמן בכלי, על השמן שמים את הסולת, על הסולת יוצקים שמן ובוללים את הסולת עם השמן. אחרי הבלילה נותנים את המנחה בכלי שרת ויוצקים עליה את שארית השמן. ^{ל"ג}
הקרבה	מנחת נסכים אינה טעונה : תנופה, הגשה ולבונה, אבל טעונה מלח, וכולה נשרפת על המזבח. ^{ל"ד}
יין	מביאים רבע ההין יין. ^{ל"ה}
ניסוך	את היין מנסכים לספל שעל גבי המזבח בקרן דרומית מערבית. ^{ל"ו}
המקרים	הכהנים מבית האב היוצא שזכו בעבודת התמיד של שחר הם שזכו בעבודת הקרבת המוסף. ^{ל"ז}

^{ל"ב} במדבר כח, ט, מעשה הקורבנות פ"ב ה"ד.

^{ל"ג} רמב"ם מעשה הקורבנות פ"ג ה"ה.

^{ל"ד} רמב"ם מעשה הקורבנות פ"ב ה"א.

^{ל"ה} רמב"ם מעשה הקורבנות פ"ב ה"ד.

^{ל"ו} רמב"ם תמידין ומוספין פ"י ה"ז עיין ברמב"ם מעשה הקורבנות פ"ב ה"א ברי"א בד שם, בכסף משנה שם.

^{ל"ז} רמב"ם תמידין ומוספין פ"ד ה"ט.